Samling af Afgørelser

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT
G. PITRUZZELLA
fremsat den 9. april 2019 [1]

Sag C-251/18

Trace Sport
mod
Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af rechtbank Noord-Holland (retten i første instans i provinsen Noordholland, Nederlandene))

»Præjudiciel forelæggelse – handelspolitik – antidumpingtold – import af cykler afsendt fra bl.a. Sri Lanka – udvidelse af den endelige antidumpingtold indført på importen af cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina – gennemførelsesforordning (EU) nr. 501/2013 – gyldighed – formaliteten med hensyn til den præjudicielle forelæggelse – anvendelse af retspraksis fra TWD-dommen«

1. Den foreliggende sag vedrører en præjudiciel forelæggelse fra rechtbank Noord-Holland (retten i første instans i provinsen Noordholland, Nederlandene) om gyldigheden af gennemførelsesforordning (EU) nr. 501/2013 [2] (herefter »den omtvistede forordning«), hvorved Rådet for Den Europæiske Union udvidede den endelige antidumpingtold, der var indført på importen af cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina, til også at omfatte importen af cykler afsendt fra bl.a. Sri Lanka.

2. Denne forordning blev annulleret af Den Europæiske Unions Ret ved dom af 19. marts 2015, City Cycle Industries mod Rådet [3], som blev stadfæstet af Domstolen efter en appel ved dom af 26. januar 2017, Maxcom mod City Cycle Industries [4], for så vidt angår den eneste srilankanske producent, der havde anlagt et annullationssøgsmål til prøvelse af forordningen, nemlig selskabet City Cycle Industries (herefter »City Cycle«).

3. Selskabet Trace Sport, en fransk importør af cykler, har for den forelæggende ret anfægtet to påkrav udsted af de nederlandske afgifts- og toldmyndigheder om betaling af antidumpingtold for import af cykler fra Sri Lanka. Trace Sport har for den forelæggende ret påberåbt sig de ovennævnte domme afsagt af Unionens retsinstanser vedrørende City Cycle med det formål at påberåbe sig den omtvistede forordnings ugyldighed for så vidt angår de srilankanske eksporterende producenter, fra hvem selskabet har importeret de omhandlede cykler i henhold til de anfægtede betalingspåkrav, nemlig selskabet Kelani Cycles (PVT) Ltd (herefter »Kelani Cycles«) og Creative Cycles (PVT) Ltd (herefter »Creative Cycles«).

1 – Originalsprog: fransk.

2 – Rådets gennemførelsesforordning af 29.5.2013 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 990/2011 over for importen af cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina, til også at omfatte importen af cykler afsendt fra Indonesien, Malaysia, Sri Lanka og Tunesien, uanset om varen er angivet med oprindelse i Indonesien, Malaysia, Sri Lanka og Tunesien (EUT 2013, L 153, s. 1).

3 – Dom af 19.3.2015, City Cycle Industries mod Rådet (T-413/13, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:164).

4 – Dom af 26.1.2017, Maxcom mod City Cycle Industries (C-248/15 P, C-254/15 P og C-260/15 P, EU:C:2017:62).

4. De berørte parter, som har indgivet skriftlige indlæg til Domstolen, har imidlertid gjort gældende, at på grund af de særlige omstændigheder, der kendetegner Trace Sport, som er en importør tilknyttet de nævnte to srilankanske producenter, kan dette selskab ikke påberåbe sig ugyldigheden af den omtvistede forordning for den forelæggende ret i henhold til den retspraksis, der udspringer af dom af 9. marts 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90). Ifølge denne retspraksis kan en retsundergiven, som uden tvivl ville have haft kompetence som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF til at anlægge et annullationssøgsmål med henblik på prøvelse af en EU-retsakt, ikke påberåbe sig ugyldigheden af denne retsakt for en national ret i forbindelse med en præjudiciel forelæggelse (herefter »retspraksis fra TWD-dommen«) [5].

5. Under disse omstændigheder vil dette forslag til afgørelse i overensstemmelse med Domstolens anmodning være rettet mod spørgsmålet om, hvorvidt den forelæggende rets præjudicielle spørgsmål ret kan antages til realitetsbehandling, og nærmere bestemt om retspraksis fra TWD-dommen kan finde anvendelse i den foreliggende sag.

I. Den omtvistede forordning, tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

6. I september 2012 indledte Europa-Kommissionen en undersøgelse af en mulig omgåelse af antidumpingforanstaltninger indført på importen af cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina ved import af cykler afsendt fra bl.a. Sri Lanka [6].

7. I løbet af undersøgelsen indgav Kelani Cycles en anmodning om at opnå en fritagelse fra udvidelsen af antidumpingtolden [7]. Den 16. januar 2013 aflagde Kommissionen et kontrolbesøg hos Kelani Cycles. Kommissionen, som fandt Kelani Cycles' samarbejdsvilje utilstrækkelig, underrettede dernæst dette selskab om, at den havde til hensigt ikke at tage hensyn til de af Kelani Cycles fremsendte oplysninger, at støtte sine konklusioner på de foreliggende faktiske oplysninger [8] og at afslå selskabets anmodning om fritagelse. Under disse omstændigheder gav Kommissionen Kelani Cycles mulighed for at afgive yderligere forklaringer [9], hvilket selskabet gjorde ved skrivelse af 7. februar 2013 ledsaget af 43 bilag. Af forskellige grunde tog Kommissionen ikke hensyn til disse yderligere forklaringer og afslog til sidst Kelani Cycles' anmodning om fritagelse.

8. Efter Kommissionens afslag på at tage de i forrige punkt nævnte dokumenter og beviser, som Kelani Cycles havde fremsendt, i betragtning anmodede Trace Sport under den administrative procedure for Kommissionen om foretræde for denne med henblik på trods afslaget at fremlægge de samme dokumenter og beviser, som Kelani Cycles havde fremsendt til støtte for sine yderligere forklaringer. Kommissionen imødekom imidlertid ikke Trace Sports anmodning.

5 – Jf. i denne retning den nævnte doms præmis 17. Domstolen har ved flere lejligheder bekræftet det princip, der er fastlag i denne dom. Jf. i denne henseende navnlig dom af 15.2.2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, præmis 30 og 37), af 27.11.2012, Pringle (C-370/12, EU:C:2012:756, præmis 41), af 14.3.2017, A m.fl. (C-158/14, EU:C:2017:202, præmis 66 og 67 og den deri nævnte retspraksis), og af 25.7.2018, Georgsmarienhütte m.fl. (C-135/16, EU:C:2018:582, præmis 14 og 15).

6 – Kommissionens forordning (EU) nr. 875/2012 af 25.9.2012 om indledning af en undersøgelse vedrørende den mulige omgåelse af de antidumpingforanstaltninger, der indførtes ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 990/2011 på importen af cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina ved import af cykler afsendt fra Indonesien, Malaysia, Sri Lanka og Tunesien uanset om varen er angivet med oprindelse i Indonesien, Malaysia, Sri Lanka og Tunesien, og om at gøre denne import til genstand for registrering (EUT 2012, L 258, s. 21).

7 – I henhold til artikel 13, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT 2009, L 343, s. 51, berigtiget i EUT 2010, L 7, s. 22), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1168/2012 af 12.12.2012 (EUT 2012, L 344, s. 1) (herefter »grundforordningen«).

8 – I overensstemmelse med grundforordningens artikel 18, stk. 1. Jf. 39.-42. betragtning til den omtvistede forordning.

9 – I overensstemmelse med grundforordningens artikel 18, stk. 4.

9. Den 29. maj 2013 vedtog Rådet den omtvistede forordning, hvorved det udvidede den endelige antidumpingtold på 48,5% på importen af cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina til også at omfatte cykler afsendt fra bl.a. Sri Lanka. I denne forordning anses Kelani Cycles for at være et ikke-samarbejdsvilligt selskab [10], mens Creative Cycles ikke nævnes udtrykkeligt heri.

10. I 2012 og 2013 udfærdigede Trace Sports toldrepræsentanter i Nederlandene en række toldangivelser på dette selskabs vegne med henblik på at bringe cykler afsendt fra Sri Lanka i fri omsætning, idet det blev angivet, at eksportørerne af disse cykler var Creative Cycles og Kelani Cycles.

11. Efter en række efterfølgende kontroller af gyldigheden af de nævnte angivelser fandt Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven (afgifts- og toldmyndighed, kontoret i Eindhoven, Nederlandene), at der skulle betales en antidumpingtold på 48,5% for de angivne cyklers overgang til fri omsætning. Denne myndighed udstedte derpå to påkrav om betaling af skyldig antidumpingtold på henholdsvis 229 990,88 EUR og 234 275,37 EUR. Efter at Trace Sport havde gjort indsigelse mod disse påkrav, blev de bekræftet ved to afgørelser af 24. september 2015.

12. I mellemtiden annullerede Retten ved dom af 19. marts 2015, City Cycle Industries mod Rådet [11], artikel 1, stk. 1 og 3, i den omtvistede forordning [12], for så vidt som den angik City Cycle.

13. Trace Sport har for den forelæggende ret anfægtet de to afgørelser af 24. september 2015, som bekræftede betalingspåkravene.

14. Ved dom af 26. januar 2017, Maxcom mod City Cycle Industries [13], stadfæstede Domstolen efter en appel Rettens dom i sagen City Cycle Industries mod Rådet.

15. I den verserende sag ved den forelæggende ret har Trace Sport støttet sine argumenter på Domstolens dom i sagen Maxcom mod City Cycle Industries med henblik på at så tvivl om den omtvistede forordnings gyldighed for så vidt angår Creative Cycles og Kelani Cycles. Det er den forelæggende rets opfattelse, at Domstolens konklusion i denne dom med hensyn til City Cycle ligeledes gælder for Kelani Cycles og Creative Cycles, og den er derfor i tvivl om den omtvistede forordnings gyldighed for så vidt angår disse to andre srilankanske eksporterende producenter.

16. På denne baggrund har rechtbank Noord-Holland (retten i første instans i provinsen Noordholland) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Er [den omtvistede forordning] gyldig, for så vidt den vedrører [den eksporterende producent] Kelani Cycles?

2) Er [den omtvistede forordning] gyldig, for så vidt den vedrører [den eksporterende producent] Creative Cycles?«

10 – Jf. 39. og 42. betragtning til den omtvistede forordning.

11 – T-413/13, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:164.

12 – Denne bestemmelse udvider antidumpingtolden på 48,5% til også at omfatte den ovennævnte import og bestemmer, at den skal opkræves af al import, der er registreret i løbet af undersøgelsesperioden.

13 – C-248/15 P, C-254/15 P og C-260/15 P, EU:C:2017:62.

II. Retlig bedømmelse

A. Indledende bemærkninger

17. Samtlige berørte parter, som har indgivet skriftlige indlæg til Domstolen, nemlig den nederlandske regering, Rådet og Kommissionen, betvivler, at den foreliggende præjudicielle forelæggelse kan antages til realitetsbehandling for så vidt angår spørgsmålet om gyldighed. Disse berørte parter har nærmere bestemt gjort gældende, at Trade Sport ikke i tvisten i hovedsagen kan påberåbe sig den omtvistede forordnings ugyldighed, når selskabet uden nogen tvivl kunne have anlagt et annullationssøgsmål til prøvelse af denne forordning, idet de har støttet sig på retspraksis fra TWD-dommen.

18. Som jeg har nævnt i punkt 5 ovenfor, vil dette forslag til afgørelse i overensstemmelse med Domstolens anmodning være rettet mod spørgsmålet om, hvorvidt den forelæggende rets præjudicielle spørgsmål kan antages til realitetsbehandling.

19. I denne henseende vil jeg først gennemgå de principper, der er udsprunget af retspraksis fra TWD-dommen, og anvendelsen heraf på området for EU's antidumpingregler. Herefter vil jeg på grundlag af denne bedømmelse vurdere, om den forelæggende rets præjudicielle spørgsmål kan antages til realitetsbehandling.

B. Retspraksis fra TWD-dommen og dens anvendelse på antidumpingområdet

20. Det skal først og fremmest påpeges, at en retsakt vedtaget af Unionens institutioner, som ikke inden for den i artikel 263, stk. 6, TEUF fastsatte frist er blevet anfægtet af adressaten eller en institution eller person, der ville have kompetence til at påstå den annulleret, ifølge fast retspraksis bliver endelig. En sådan retspraksis bygger bl.a. på den betragtning, at søgsmålsfristerne skal værne om retssikkerheden i den forstand, at EU-retsakter, der medfører retsvirkninger, ikke må kunne anfægtes i en ubegrænset tid [14].

21. Endvidere har Domstolen anerkendt, at der ifølge EU-retten findes et generelt princip om, at enhver part inden for rammerne af en national retssag har ret til for den nationale ret at gøre gældende, at en EU-retsakt er ugyldig, og at få den pågældende ret, som ikke selv har kompetence til at tage stilling til spørgsmålet om en sådan ugyldighed, til at forelægge Domstolen et præjudicielt spørgsmål herom [15]. Nationale retter kan konkludere, at en EU-retsakt er gyldig, men de kan ikke erklære den ugyldig [16].

14 – Jf. i denne retning dom af 15.2.2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, præmis 29), og af 14.11.2017, British Airways mod Kommissionen (C-122/16 P, EU:C:2017:861, præmis 83 og 84). For så vidt angår overholdelsen af søgsmålsfristen som en ufravigelig procesforudsætning, jf. betragtningerne i generaladvokat Mengozzis forslag til afgørelse British Airways mod Kommissionen (C-122/16 P, EU:C:2017:406, punkt 93-99).

15 – Dette princip udspringer af artikel 277 TEUF. Jf. dom af 15.2.2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, præmis 35), og af 27.11.2012, Pringle (C-370/12, EU:C:2012:756, præmis 39 og den deri nævnte retspraksis).

16 – Dom af 22.10.1987, Foto-Frost (314/85, EU:C:1987:452, præmis 14 og 15). Jf. ligeledes dom af 10.1.2006, IATA og ELFAA (C-344/04, EU:C:2006:10, præmis 27 og 30), og af 3.10.2013, Inuit Tapiriit Kanatami m.fl. mod Parlamentet og Rådet (C-583/11 P, EU:C:2013:625, præmis 95).

22. De samme krav om retssikkerhed, som er anført i punkt 20 ovenfor, har imidlertid foranlediget Domstolen til at fastslå, at det almindelige princip, der sikrer enhver retsundergiven retten til – inden for rammerne af et søgsmål anlagt til prøvelse af en for denne bebyrdende national foranstaltning – at påberåbe sig ugyldigheden af den EU-retsakt, der tjener som hjemmel for denne foranstaltning, på ingen måde er til hinder for, at denne retsakt bliver endelig for en retsundergiven, med hensyn til hvilken den må betragtes som en individuel beslutning, og som uden nogen tvivl kunne have anlagt sag med påstand om annullation af den i henhold til artikel 263 TEUF [17].

23. Således er den retsundergivne ifølge retspraksis fra TWD-dommen i det tilfælde, hvor det kan lægges til grund, at vedkommende uden nogen tvivl kunne have anlagt sag med påstand om annullation af den omhandlede retsakt, afskåret fra at påberåbe sig ugyldigheden af denne for den kompetente nationale ret [18].

24. Hvis det, som Domstolen flere gange har fremhævet, anerkendtes, at en retsundergiven, som uden tvivl havde haft kompetence i henhold til artikel 263, stk. 4, TEUF til at anlægge et annullationssøgsmål med henblik på prøvelse af en EU-retsakt, kunne anfægte gyldigheden af den samme retsakt for en national ret efter udløbet af den ufravigelige søgsmålsfrist i henhold til artikel 263, stk. 6, TEUF, ville det være ensbetydende med at anerkende en mulighed for den pågældende for at omgå afgørelsens endelige karakter i forhold til den pågældende selv efter udløbet af søgsmålsfristen [19].

25. Undtagelsen fra det i punkt 21 ovenfor omtalte almindelige princip, som udspringer af anvendelsen af retspraksis fra TWD-dommen, er således begrundet i kravet om at værne om retssikkerheden i den forstand, at EU-retsakter ikke må kunne anfægtes i en ubegrænset tid, og kravet om at undgå misbrug af de retsmidler, som de retsundergivne har til rådighed i henhold til EU-retten [20].

26. Hvad nærmere angår området for EU-reglerne om antidumping har Domstolen anført, at de konklusioner, som følger af retspraksis fra TWD-dommen, finder anvendelse på forordninger om indførelse af antidumpingtold i kraft af deres dobbelte karakter, nemlig at de både er generelle retsakter af regelskabende karakter – idet de finder anvendelse på de pågældende erhvervsdrivende i al almindelighed – og retsakter, som umiddelbart og individuelt kan berøre visse erhvervsdrivende [21].

27. I det tilfælde, hvor det kan lægges til grund, at en erhvervsdrivende uden nogen tvivl kunne have anlagt sag og uden nogen tvivl ville være berettiget til at anlægge et søgsmål i henhold til artikel 263, stk. 4, TEUF med påstand om annullation af forordningen om indførelse af en antidumpingtold, er den nævnte erhvervsdrivende således afskåret fra at påberåbe sig ugyldigheden af denne forordning for den kompetente nationale ret [22].

17 – Jf. dom af 15.2.2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, præmis 37), ved anvendelse af præmis 24 og 25 i dom af 9.3.1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90). Jf. ligeledes dom af 27.11.2012, Pringle (C-370/12, EU:C:2012:756, præmis 41), af 18.9.2014, Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, præmis 28 og 29), og af 16.4.2015, TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, præmis 18).

18 – Jf. bl.a. dom af 4.2.2016, C & J Clark International og Puma (C-659/13 og C-34/14, EU:C:2016:74, præmis 56 og 57 og den deri nævnte retspraksis), og af 25.7.2018, Georgsmarienhütte m.fl. (C-135/16, EU:C:2018:582, præmis 14, 17 og 18 og den deri nævnte retspraksis).

19 – Dom af 27.11.2012, Pringle (C-370/12, EU:C:2012:756, præmis 41), af 14.3.2017, A m.fl. (C-158/14, EU:C:2017:202, præmis 66 og den deri nævnte retspraksis), og af 25.7.2018, Georgsmarienhütte m.fl. (C-135/16, EU:C:2018:582, præmis 15), ved anvendelse af præmis 18 i dom af 9.3.1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90).

20 – Jf. i denne retning generaladvokat Campos Sánchez-Bordonas forslag til afgørelse Georgsmarienhütte m.fl. (C-135/16, EU:C:2018:120, punkt 36). På samme måde har generaladvokat Jacobs karakteriseret retspraksis fra TWD-dommen som omhandlende misbrug af proceduren af parter, som kunne have anfægtet en EU-retsakt, men har undladt at gøre det (generaladvokat Jacobs' forslag til afgørelse Cassa di Risparmio di Firenze m.fl., C-222/04, EU:C:2005:655, punkt 63). Som generaladvokat Campos Sánchez-Bordona har anført i sit førnævnte forslag til afgørelse, hindrer retspraksis fra TWD-dommen nemlig ikke de nationale retter i til enhver tid at udtrykke deres tvivl om gyldigheden af en EU-retsakt, enten af egen drift eller på anmodning fra andre parter (som ikke selv har åbenbar kompetence til at anlægge et annullationssøgsmål).

21 – Jf. dom af 15.2.2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, præmis 37 in fine), af 16.4.2015, TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, præmis 18), og af 4.2.2016, C & J Clark International og Puma (C-659/13 og C-34/14, EU:C:2016:74, præmis 58). Jf. i denne retning dom af 28.2.2019, Rådet mod Growth Energy og Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, præmis 72).

22 – Dom af 4.2.2016, C & J Clark International og Puma (C-659/13 og C-34/14, EU:C:2016:74, præmis 56 og 57 og den deri nævnte retspraksis).

28. I denne forbindelse har Domstolen i sin praksis identificeret visse kategorier af erhvervsdrivende, som kan anses for at være umiddelbart og individuelt berørt i henhold til artikel 263, stk. 4, TEUF af en forordning om indførelse af en antidumpingtold og dermed for at være berettigede til at anlægge et søgsmål med påstand om annullation af denne forordning for Unionens retsinstanser.

29. Domstolen har således for det første fastslået, at producenter og eksportører af den pågældende vare, som på grundlag af oplysninger om deres forretningsforhold hævdes at have gjort sig skyldige i dumping, ifølge den nævnte bestemmelse kan være umiddelbart og individuelt berørt af sådanne forordninger [23].

30. For det andet kan dette også være tilfældet med importører af den nævnte vare, hvis videresalgspriser er lagt til grund ved fastsættelsen af eksportpriserne, og som derfor er berørt af konstateringerne af, at der foreligger dumping [24].

31. For det tredje kan dette ydermere være tilfældet med *importører, der er forretningsmæssigt forbundet* med eksportører af den omhandlede vare, *bl.a.* når eksportprisen er blevet fastlagt på grundlag af disse importørers videresalgspriser på EU-markedet, samt når selve antidumpingtolden beregnes på grundlag af disse videresalgspriser [25].

32. Det følger af det ovenfor anførte, at producenter, eksportører og importører – uanset om de er forretningsmæssigt forbundet med en eksporterende producent – af den af antidumpingtolden berørte vare ifølge retspraksis anses for at kunne have kompetence i henhold til artikel 263, stk. 4, TEUF til at anlægge et annullationssøgsmål til prøvelse af en forordning om indførelse af en antidumpingtold.

33. I denne henseende er det blevet anført, at det afgørende element med hensyn til at fastslå individualiseringen af den berørte erhvervsdrivende, som vil kunne godtgøre dennes søgsmålskompetence, er, at dumpingen er blevet konstateret på grundlag af oplysninger om vedkommendes forretningsforhold [26].

34. Domstolen har imidlertid ligeledes flere gange fastslået, at det forhold, at visse kategorier af erhvervsdrivende indrømmes ret til at anlægge et søgsmål med påstand om annullation af en antidumpingforordning, ikke udelukker, at andre erhvervsdrivende ligeledes kan være umiddelbart og individuelt berørt af en antidumpingforordning som følge af visse egenskaber, som er særlige for dem, og som kendetegner dem i forhold til alle andre personer [27].

35. Det følger heraf, at det afgørende kriterium for at kunne fastslå søgsmålskompetence, og navnlig betingelsen om at være individuelt berørt – uafhængigt af de øvrige kategorier af erhvervsdrivende nævnt i punkt 29-31 i dette forslag til afgørelse, hvis kompetence Domstolen har anerkendt med hensyn til annullationssøgsmål – vedrører spørgsmålet om, hvorvidt antidumpingforordningen i overensstemmelse med retspraksis fra Plaumann-dommen [28] rammer den pågældende erhvervsdrivende på grund af visse egenskaber, som er særlige for vedkommende, eller på grund af en faktisk situation, som adskiller vedkommende fra alle andre og derfor individualiserer den erhvervsdrivende på lignende måde som adressaten for retsakten.

23 – Ibidem, præmis 60 og den deri nævnte retspraksis.

24 – Ibidem, præmis 61 og den deri nævnte retspraksis.

25 – Ibidem, præmis 62 og den deri nævnte retspraksis. Jf. punkt 40-42 i dette forslag til afgørelse.

26 – Jf. generaladvokat Mischos forslag til afgørelse Nashua Corporation m.fl. mod Kommissionen og Rådet (C-133/87 og C-150/87, ikke trykt i Sml., EU:C:1989:286, punkt 35).

27 – Jf. dom af 16.5.1991, Extramet Industrie mod Rådet (C-358/89, EU:C:1991:214, præmis 16), af 18.9.2014, Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, præmis 33), og af 16.4.2015, TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, præmis 22).

28 – Dom af 15.7.1963, Plaumann mod Kommissionen (25/62, EU:C:1963:17).

36. Domstolen anerkendte således f.eks. i Extramet-sagen, at en uafhængig importør af den vare, der var pålagt antidumpingtold, hvis salgspris ikke var blevet taget i betragtning i forbindelse med undersøgelsen, men som havde godtgjort, at der forelå en helhed af omstændigheder, der udgjorde en særlig situation, der i henhold til den omhandlede foranstaltning adskilte den pågældende fra alle andre erhvervsdrivende [29], havde søgsmålskompetence.

37. Hvad nærmere angår importører af den vare, der er berørt af antidumpingforanstaltningen, således som det fremgår af henholdsvis punkt 30 og 31 i dette forslag til afgørelse, anerkendes det ifølge retspraksis, at såvel uafhængige importører som importører, der er forretningsmæssigt forbundet med en eksporterende producent af den berørte vare, har kompetence med hensyn til annullationssøgsmål på antidumpingområdet.

38. For så vidt angår betingelsen om tilknytning er det blevet anført, at en simpel forretningsforbindelse mellem en importør og en berørt eksporterende producent ikke som sådan er tilstrækkelig til, at importøren kan anses for at være individuelt berørt efter artikel 263, stk. 4, TEUF [30].

39. Det fremgår imidlertid af den retspraksis, der er nævnt i punkt 31 ovenfor, for det første, at forekomsten af en tilknytning mellem en importør og en eksportør af den omhandlede vare bestemt er en relevant omstændighed med henblik på at anerkende importørens kompetence med hensyn til søgsmål med påstand om annullation af en forordning, som indfører en antidumpingtold, for det andet, at importøren og den eksporterende producent med henblik herpå imidlertid skal være *tilstrækkeligt* knyttet til hinanden [31], og for det tredje, at en forretningsmæssigt forbundet importørs søgsmålskompetence anerkendes, når andre omstændigheder kan adskille den pågældende fra alle andre erhvervsdrivende, f.eks. såfremt den pågældendes forretningsoplysninger er blevet taget i betragtning ved undersøgelsen.

40. Således fandt Domstolen i Neotype-sagen [32], at en forretningsmæssigt forbundet importør, hvis videresalgspris var blevet anvendt ved beregningen af antidumpingtolden, var umiddelbart og individuelt berørt som omhandlet i artikel 263 TEUF.

41. I Nachi-sagen [33] anerkendte Domstolen, at en forretningsmæssigt forbundet importør (et datterselskab af producenten af den omhandlede vare), hvis videresalgspriser havde dannet grundlag for den eksportpris, som blev beregnet med henblik på fastsættelse af dumpingmargenen for den omhandlede eksportør, havde søgsmålskompetence i et annullationssøgsmål, og anvendte således retspraksis fra TWD-dommen på denne importør.

42. I TMK-sagen [34] afviste Domstolen til gengæld, at der forelå søgsmålskompetence, og anvendte derfor ikke retspraksis fra TWD-dommen på en forretningsmæssigt forbundet importør, om hvem det ikke var blevet fastslået, at den pågældende var tilstrækkelig knyttet til de omhandlede eksportvirksomheder, eller at der var tale om en særlig situation, hvorved den pågældende adskilte sig fra alle andre erhvervsdrivende.

29 – Dom af 16.5.1991, Extramet Industrie mod Rådet (C-358/89, EU:C:1991:214, præmis 11 og 17). Disse omstændigheder bestod i, at den pågældende var den største importør af den vare, der var genstand for antidumpingforanstaltningen, og samtidig slutbruger af denne vare, og at den pågældendes virksomhed i meget stort omfang afhang af denne import og var alvorligt berørt af den omhandlede forordning.

30 – Jf. generaladvokat Mischos forslag til afgørelse Nashua Corporation m.fl. mod Kommissionen og Rådet (C-133/87 og C-150/87, ikke trykt i Sml., EU:C:1989:286, punkt 36 og 37).

31 – Jf. dom af 16.4.2015, TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, præmis 26).

32 – Dom af 11.7.1990, Neotype Techmashexport mod Kommissionen og Rådet (C-305/86 og C-160/87, EU:C:1990:295, præmis 20 og 21).

33 – Dom af 15.2.2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, præmis 39). Jf. i denne henseende dom af 14.3.2017, A m.fl. (C-158/14, EU:C:2017:202, præmis 64 og 65).

34 – Jf. dom af 16.4.2015, TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, præmis 26).

C. Formaliteten med hensyn til de præjudicielle spørgsmål

43. Det er således under hensyntagen til alle de principper fra retspraksis, som jeg har gjort rede for i det foregående afsnit, at det skal bedømmes, hvorvidt Trace Sport i den foreliggende sag ved anvendelse af retspraksis fra TWD-dommen kan anses for at være forhindret i at påberåbe sig ugyldigheden af den omtvistede forordning for så vidt angår Kelani Cycles og Creative Cycles i forbindelse med den verserende sag ved den forelæggende ret.

44. I denne forbindelse finder jeg det nødvendigt at fremsætte to indledende bemærkninger.

45. For det første skal det anføres, at den foreliggende sag adskiller sig fra alle de øvrige sager, der er nævnt i det foregående afsnit, for så vidt som den ikke vedrører gyldigheden af en forordning om indførelse af en antidumpingtold, men gyldigheden af en forordning om udvidelse af en sådan told, som blev vedtaget efter en antiomgåelsesundersøgelse foretaget på grundlag af grundforordningens artikel 13.

46. I denne forbindelse må det påpeges, at EU-bestemmelserne om antiomgåelse, som findes i grundforordningens artikel 13, udgør en retlig ramme, som på den ene side er reguleret af EU-bestemmelserne om antidumping, men som på den anden side er meget specifik [35].

47. I denne forbindelse er det på den ene side min opfattelse, at de overvejelser, som førte til, at Domstolen, som det fremgår af punkt 26 ovenfor, anvendte principperne fra retspraksis fra TWD-dommen på forordninger om indførelse af antidumpingtold, ligeledes er gyldige i henseende til forordninger, såsom den omtvistede forordning, der vedrører en udvidelse af en antidumpingtold.

48. Sådanne forordninger har nemlig kun den virkning, at de udvider anvendelsesområdet for den oprindelige forordning om indførelse af antidumpingtold til også at omfatte importen af samme vare eller dele deraf. En forordning, der udvider en antidumpingtold, har derfor de samme retsvirkninger over for de virksomheder, der rammes af den således udvidede told, som en forordning, der indfører en endelig told, har over for virksomheder, der pålægges en sådan told [36], og kendetegnes ligeledes ved den dobbelte karakter, som jeg har nævnt i punkt 26 i dette forslag til afgørelse.

49. Jeg påpeger på den anden side, at selv om de kriterier, der er udviklet inden for den retspraksis, som jeg har nævnt i punkt 28 ff. i dette forslag til afgørelse, for så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt annullationssøgsmål til prøvelse af forordninger om indførelse af en antidumpingtold kan antages til realitetsbehandling, tillige kan anvendes på bestemmelsen af, om annullationssøgsmål til prøvelse af forordninger om udvidelse af en sådan told kan antages til realitetsbehandling, er det ikke desto mindre nødvendigt at tage hensyn til de særlige træk ved omgåelsesundersøgelser i medfør af grundforordningens artikel 13.

35 – Denne konstatering bygger på den omstændighed, at disse bestemmelser ikke har deres retsgrundlag i antidumpingkodeksen af 1994 (aftalen om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel af 1994 (EFT 1994, L 336, s. 103)), som findes i bilag 1A til aftalen om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen, som blev godkendt ved Rådets afgørelse 94/800/EF af 22.12.1994 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af de aftaler, der er resultatet af de multilaterale forhandlinger i Uruguay-rundens regi (1986-1994) (EFT 1994, L 336, s. 1) for så vidt angår de områder, der hører under Fællesskabets kompetence, men den blev vedtaget ensidigt af Unionen. Jf. i denne forbindelse 19. betragtning til grundforordningen og generaladvokat Mengozzis forslag til afgørelse Maxcom m.fl. mod Chin Haur Indonesia (C-247/15 P, C-253/15 P og C-259/15 P, EU:C:2016:712, punkt 5).

36 – Jf. i samme retning dom af 26.9.2000, Büchel mod Rådet og Kommissionen (T-74/97 og T-75/97, EU:T:2000:215, præmis 52).

50. Selv om antiomgåelsesundersøgelser utvivlsomt har ligheder med undersøgelser med henblik på indførelse af en antidumpingtold, er de nemlig tillige kendetegnet ved, at det er nødvendigt at fastslå opfyldelsen af de fire betingelser, som ifølge definitionen i grundforordningens artikel 13, stk. 1, tredje punktum, udgør begrebet omgåelse [37].

51. Det skal for det andet også indledningsvis anføres, at der ikke er den mindste tvivl om, at Kelani Cycles havde haft kompetence i henhold til artikel 263, stk. 4, TEUF til at anlægge et annullationssøgsmål ved Retten til prøvelse af den omtvistede forordning.

52. På den ene side skal det nemlig for så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt selskabet er umiddelbart berørt, påpeges, at medlemsstaternes toldmyndigheder, uden at de har nogen skønsmargen, har pligt til at opkræve den antidumpingtold, som er udvidet ved den omtvistede forordning, til også at omfatte cykler eksporteret af Kelani Cycles fra Sri Lanka til EU [38].

53. På den anden side skal det for så vidt angår spørgsmålet, om Kelani Cycles er umiddelbart berørt, anføres, at selskabet aktivt deltog i antiomgåelsesundersøgelsen, hvorunder selskabet fremsatte en anmodning om fritagelse. I øvrigt er selskabet udtrykkeligt omtalt i 39.-42. betragtning til den omtvistede forordning og har som følge af sin utilstrækkelige samarbejdsvilje i den nævnte forordning været genstand for konklusioner på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger [39].

54. Efter disse to indledende betragtninger anfører jeg, at den nederlandske regering, Rådet og Kommissionen nærmere bestemt støtter deres formalitetsindsigelse vedrørende de præjudicielle spørgsmål på to omstændigheder, som ifølge dem kan kendetegne Trace Sport og derfor vil adskille dette selskab fra alle andre erhvervsdrivende [40].

55. En sådan individualisering er baseret dels på forekomsten af tætte bånd mellem Trace Sport og de to srilankanske eksporterende producenter Kelani Cycles og Creative Cycles, dels på den omstændighed, at Trace Sport forsøgte at intervenere til støtte for Kelani Cycles under den administrative procedure for Kommissionen.

56. Det skal derfor undersøges, om disse to omstændigheder i den foreliggende sag vil kunne begrunde den konklusion, at Trace Sport uden nogen tvivl ville være berettiget til at anlægge et annullationssøgsmål til prøvelse af den omtvistede forordning, således at selskabet ifølge retspraksis fra TWD-dommen ville være forhindret i at påberåbe sig ugyldigheden af denne forordning for den nationale ret.

57. Hvad for det første angår forekomsten af tætte bånd mellem Trace Sport på den ene side og Kelani Cycles og Creative Cycles på den anden side fremgår det af punkt 39 i dette forslag til afgørelse, at forekomsten af en tilknytning mellem en berørt eksportør og en berørt importør udgør en omstændighed, der er relevant med hensyn til at fastslå, om en importør har kompetence med hensyn til at anlægge et søgsmål med påstand om annullation af en antidumpingforordning.

37 – Det fremgår af definitionen i grundforordningens artikel 13, stk. 1, tredje punktum, at fire betingelser skal være opfyldt, for at det kan fastslås, at der er tale om omgåelse, nemlig for det første, at der skal være en ændring i mønstret for handelen mellem det pågældende tredjeland og Unionen, for det andet, at denne ændring skal skyldes praksis, forarbejdning eller bearbejdning, for hvilken der ikke foreligger nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over indførelsen af tolden, for det tredje, at der skal foreligge beviser for skade, og for det fjerde, at der skal foreligge bevis for dumping.

38 – Jf. i samme retning dom af 26.9.2000, Büchel mod Rådet og Kommissionen (T-74/97 og T-75/97, EU:T:2000:215, præmis 50).

39 – Ifølge grundforordningens artikel 18.

40 – Det forhold, at Trace Sport er umiddelbart berørt, er indiskutabelt, idet selskabet er umiddelbart berørt af den omtvistede forordning af de samme grunde, som er angivet i punkt 52 i dette forslag til afgørelse.

58. I denne forbindelse har Domstolen allerede fastslået, at Kommissionen, når den anfægter, at den ulovlighedsindsigelse med hensyn til en sådan forordning, som en forretningsmæssigt forbundet importør har rejst for den nationale ret, kan antages til realitetsbehandling, skal fremlægge beviser, der gør det muligt at fastslå, at importøren er *tilstrækkeligt* knyttet til de omhandlede eksportvirksomheder [41].

59. I den foreliggende sag har Kommissionen imidlertid som beviser fremlagt uddrag af en endelig rapport fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) om en omgåelsesundersøgelse vedrørende told og antidumpingtold på import af cykler med oprindelse i Kina til EU efter fremsendelse af oplysninger om kinesiske cykler, der svigagtigt blev angivet som havende oprindelse i Sri Lanka.

60. Denne rapport henviser til dokumenter, som de franske toldmyndigheder beslaglagde hos Trace Sport, og specifikt en liste over »offshoreselskaber«, hvoraf det fremgår, at ejeren af Trace Sport ejede 50% af et selskab (hvis resterende kapital var ejet af to kinesiske investorer), som Creative Cycles var datterselskab af. Det fremgår ligeledes af disse dokumenter, at den samme ejer af Trace Sport var medejer, med 50% sammen med en af de nævnte kinesiske investorer, af et andet selskab, som Kelani Cycles var datterselskab af. Det fremgår endvidere af denne rapport fra OLAF, at Kelani Cycles faktisk var blevet oprettet for at overtage hele Creative Cycles' virksomhed.

61. OLAF's rapport angiver ligeledes, at alle disse selskaber og flere fra samme koncern var indblandet i udstedelse af falske fakturaer i forbindelse med import til EU af cykler med oprindelse i Kina, som udgjorde svig med told og antidumpingtold.

62. Forekomsten af disse tætte forbindelser mellem Trace Sport på den ene side og Kelani Cycles og Creative Cycles på den anden side bekræftes i øvrigt af visse dokumenter, der indgår blandt de dokumenter, der kaldes »Panama Papers« (Panama-papirerne) [42], med hensyn til hvilke Kommissionen har fremlagt beviser.

63. Forekomsten af alle disse bånd samt konklusionerne i den endelige rapport fra OLAF er imidlertid på ingen måde blevet bestridt af Trace Sport, som ikke har fundet det nødvendigt at fremsætte sine bemærkninger for Domstolen.

64. Under disse omstændigheder er det min opfattelse, at det må fastslås, at Kommissionen i den foreliggende sag har fremlagt beviser, som gør det muligt at fastslå, at der findes en *tilstrækkelig* tilknytning som omhandlet i retspraksis mellem den omhandlede importør, Trace Sport, og de srilankanske eksporterende producenter Kelani Cycles og Creative Cycles.

65. Hvad for det andet angår den anden omstændighed, hvorpå den nederlandske regering, Rådet og Kommissionen har baseret deres formalitetsindsigelse, fremgår det af forelæggelsesafgørelsen, at Trace Sport under den administrative procedure – hvori Kelani Cycles deltog efter at have indgivet en anmodning om fritagelse, som til sidst blev afslået af Kommissionen på grund af selskabets utilstrækkelige samarbejdsvilje – anmodede Kommissionen om at måtte intervenere til støtte for Kelani Cycles.

41 – Jf. dom af 16.4.2015, TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, præmis 26).

42 – Udtrykket »Panama-papers« betegner et betydeligt antal fortrolige dokumenter fra det panamanske advokatfirma Mossack Fonseca, som i 2015 blev lækket til den internationale presse. Dokumenterne blev undersøgt i forbindelse med et internationalt journalistisk undersøgelsesprojekt og siden ligeledes af skattemyndighederne og de retslige myndigheder i forskellige lande. Efter offentliggørelsen af Panama-papirerne nedsatte Europa-Parlamentet et undersøgelsesudvalg til undersøgelse af hævdede overtrædelser og fejl og forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af EU-retten for så vidt angår hvidvaskning af penge, skatteundgåelse og skatteunddragelse.

66. Det fremgår nemlig af forelæggelsesafgørelsen, at Trace Sport selv angav at have anmodet Kommissionen – efter dennes meddelelse af sin beslutning om at afslå Trace Sports anmodning om fritagelse – om foretræde med henblik på at fremføre de samme argumenter og fremlægge nøjagtig de samme dokumenter og beviser, som Kelani Cycles allerede havde fremlagt som yderligere forklaringer. Kommissionen afviste disse dokumenter og beviser af de grunde, der er omhandlet i 40. betragtning til den omtvistede forordning.

67. Denne intervention fra Trace Sports side til støtte for Kelani Cycles i Kommissionens antiomgåelsesundersøgelse demonstrerer imidlertid, selv om den aldrig blev gennemført på grund af Kommissionens afslag på at genoverveje sin bedømmelse af de omhandlede argumenter og dokumenter, en række omstændigheder, der er relevante for bedømmelsen.

68. For det første viser interventionen, at der forekommer så tætte bånd mellem Trace Sport og Kelani Cycles, at førstnævnte var blevet gjort bekendt med den undersøgelse, som sidstnævnte var genstand for, hvilket er en oplysning, som ikke er offentligt tilgængelig.

69. For det andet viser den, at der findes et interessefællesskab mellem den berørte eksportør og den forretningsmæssigt forbundne importør i en sådan grad, at importøren forsøgte at intervenere i undersøgelsen af den forretningsmæssigt forbundne producent for at forsøge at afhjælpe Kommissionens afslag på at tage hensyn til de argumenter og beviselementer, som eksportøren havde forsøgt at fremføre og fremlægge. Forekomsten af et sådant interessefællesskab foranledigede i sidste ende de to erhvervsdrivende til at optræde som én enhed i forbindelse med undersøgelsen.

70. For det tredje er det rimeligt at antage, at de omhandlede oplysninger og dokumenter, i det mindst delvist, vedrørte Trace Sport selv. Det fremgår nemlig på den ene side af 40. betragtning til den omtvistede forordning, at et af de omhandlede spørgsmål mellem Kommissionen og Kelani Cycles vedrørte opklarende oplysninger om de tilknyttede selskaber, som f.eks. Trace Sport. Selv om de oplysninger og dokumenter, som Trace Sport havde til hensigt at fremlægge for Kommissionen, ikke vedrørte selskabet selv, forklarer dette på den anden side ikke, hvilken begrundelse Trace Sport kunne give over for Kommissionen for selv at intervenere med henblik på at fremlægge disse oplysninger og dokumenter.

71. I denne henseende bør det videre anføres, at når Kommissionen i den foreliggende sag i modsætning til det, der har været tilfældet i de sager, der er nævnt i punkt 29-31 i dette forslag til afgørelse, ikke – med henblik på bestemmelsen af udvidelsen af antidumpingtolden – kunne basere sine konklusioner i antiomgåelsesundersøgelsen på de oplysninger, som blev fremlagt af producenten og importøren, der var forretningsmæssigt forbundne, skyldtes det den utilstrækkelige samarbejdsvilje hos Kelani Cycles (og Trace Sport) i forbindelse med undersøgelsen.

72. Alle disse omstændigheder bringer mig frem til at fastslå, at Kelani Cycles og Trace Sport reelt i løbet af undersøgelsen handlede, som om de varetog én enkelt erhvervsdrivendes interesser. Creative Cycles deltog derimod ikke i undersøgelsen, for som det fremgår af punkt 60 i dette forslag til afgørelse, var dette selskabs virksomhed i det væsentlige blevet overtaget af Kelani Cycles.

73. Det følger af samtlige ovenstående betragtninger, at det under de særlige omstændigheder i den foreliggende sag efter min opfattelse må anses for fastslået, at der forekommer en helhed af omstændigheder, som udgør en særlig situation, der i forhold til den omtvistede forordning adskiller Trace Sport fra alle andre erhvervsdrivende, og som derfor kan individualisere Trace Sport på lignende måde som selskabets forretningsmæssigt forbundne producent, Kelani Cycles.

74. Det følger heraf, at Trace Sport under de særlige omstændigheder i den foreliggende sag efter min opfattelse uden nogen tvivl ville have været berettiget til at anlægge et annullationssøgsmål i medfør af artikel 263 TEUF til prøvelse af den omtvistede forordning, og at selskabet ifølge retspraksis fra TWD-dommen således er forhindret i at påberåbe sig en eventuel ugyldighed af denne forordning for de nationale retter.

75. I denne henseende skal jeg videre anføre, at jeg er bevidst om dels, at artikel 263, stk. 4, TEUF opstiller strenge kriterier for så vidt angår formaliteten vedrørende annullationssøgsmål [43], dels, at for så vidt som retspraksis fra TWD-dommen, som jeg har anført i punkt 21-25 i dette forslag til afgørelse, udgør en undtagelse fra et almindeligt princip, skal den have en begrænset rækkevidde, og at den specifikt alene kan finde anvendelse på tilfælde, hvor den pågældendes annullationssøgsmål uden nogen tvivl havde kunnet antages til realitetsbehandling ved Retten [44].

76. I denne forbindelse er det imidlertid på den ene side min opfattelse, at en anerkendelse af Trace Sports søgsmålskompetence i forbindelse med den omtvistede forordning utvivlsomt falder i tråd med den retspraksis med hensyn til antagelse til realitetsbehandling af annullationssøgsmål på antidumpingområdet, som er nævnt i punkt 31 og 34-42 ovenfor.

77. Det er på den anden side min opfattelse under de særlige omstændigheder i den foreliggende sag, at dét at tillade en forretningsmæssigt forbundet importør som Trace Sport – om hvem det er godtgjort, dels at vedkommende er tilstrækkeligt knyttet til den eksportør, som deltog i antiomgåelsesundersøgelsen og uden nogen tvivl havde kompetence til at anlægge et annullationssøgsmål til prøvelse af den omhandlede foranstaltning, dels at vedkommende om end uden held var involveret i antiomgåelsesundersøgelsen vedrørende denne tilknyttede producent ved at optræde i denne undersøgelse, som om de tilsammen repræsenterede én enkelt erhvervsdrivendes interesser – for den nationale ret at påberåbe sig den omtvistede forordnings ugyldighed strider mod begrundelsen for retspraksis fra TWD-dommen som anført i punkt 25 i dette forslag til afgørelse, nemlig at værne om retssikkerheden og undgå misbrug af de retsmidler, som de retsundergivne har til rådighed i henhold til EU-retten.

III. Forslag til afgørelse

78. På baggrund af samtlige ovenstående betragtninger foreslår jeg, at Domstolen besvarer de af rechtbank Noord-Holland (retten i første instans i provinsen Noordholland, Nederlandene) forelagte præjudicielle spørgsmål som følger:

»1) Hverken Rettens dom af 19. marts 2015, City Cycle Industries mod Rådet (T-413/13, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:164), eller Domstolens dom af 26. januar 2017, Maxcom mod City Cycle Industries (forenede sager C-248/15 P, C-254/15 P og C-260/15 P, EU:C:2017:62), har påvirket gyldigheden af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 501/2013 af 29. maj 2013 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 990/2011 over for importen af cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina, til også at omfatte importen af cykler afsendt fra Indonesien, Malaysia, Sri Lanka og Tunesien, uanset om varen er angivet med oprindelse i Indonesien, Malaysia, Sri Lanka og Tunesien, for så vidt som denne forordning vedrører selskaberne Kelani Cycles (PVT) Ltd og Creative Cycles (PVT) Ltd.

2) En importør af disse cykler, såsom Trace Sport, om hvem det er godtgjort, dels at vedkommende er tilstrækkeligt knyttet til de nævnte eksporterende producenter, dels at vedkommende om end uden held har været involveret i antiomgåelsesundersøgelsen vedrørende disse tilknyttede producenter

43 – Jf. i denne henseende dom af 14.3.2017, A m.fl. (C-158/14, EU:C:2017:202, præmis 68 og 69).

44 – Jf. i denne henseende betragtningerne i punkt 34 i generaladvokat Campos Sánchez-Bordonas forslag til afgørelse Georgsmarienhütte m.fl. (C-135/16, EU:C:2018:120), og i punkt 70-72 i generaladvokat Sharpstons forslag til afgørelse A m.fl. (C-158/14, EU:C:2016:734).

ved at optræde i denne undersøgelse, som om de tilsammen repræsenterede én enkelt erhvervsdrivendes interesser, således at den pågældende uden nogen tvivl havde ret til at anlægge sag ved Retten med påstand om annullation af den antidumpingtold, som blev pålagt disse varer, men ikke har gjort brug af sin søgsmålsret, kan ikke senere for en national ret påberåbe sig, at denne antidumpingtold er ugyldig. I et sådant tilfælde er den nationale ret bundet af den endelige karakter af antidumpingtolden, som er indført ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 990/2011 af 3. oktober 2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1225/2009 og, i henhold til artikel 1 i gennemførelsesforordning nr. 501/2013, udvidet til også at omfatte cykler afsendt fra Indonesien, Malaysia, Sri Lanka og Tunesien.«